

Medlems **NYTT**

nr 1 1999

Riksförbundet Finska Krigsbarn — 1939-45

*Utlandsfinländarparlamentet i Helsingfors 23-24 nov 1998 i Riddarhusets riddarsal.
Talmanspresidiet med Pertti Paasio i mitten.*

OBS! Priset för årsmötet är pressat med hela 200 kronor, nu endast 500 :-.
Angående inbetalning och programändring m m se längst bak, s 19.

MOTION

till Riksförbundet Finska Krigsbarns Årsmöte 1999.

Denna motion, spalten t h, är en upprepning av 1997 års motion med samma innehåll med följande tillägg:

Inför uppsättandet av en minnesplatta för att erinra om ankomsten av finska krigsbarn 1939–45, anser undertecknad att den borde åtföljas av en gest av uppmärksamhet mot person eller organisation som i nuläget arbetar för barn i krishärda eller för ensamma flyktbarn i Sverige.

Högtiden skulle berikas och vår rörelse skulle i ett slag få ett nytt perspektiv, mot nutid och framtid. Mycket har av naturliga skäl hittills handlat om det förgångna.

Pengar lär saknas, men om det finns några som delar min inställning, hör av er, så gör vi en blixttaktion!

FRÅN REDAKTIONEN

Ett frö för framtiden!

Det snöar, det snöar och det snöar i den landsdel där MedlemsNytt nu produceras. Min svärmor, som fyller 94, kan inte erinra sig en snövinter av liknande slag.

Men MN ska fram, och den ska ut till alla medlemmar fr o m nr 1/99. Icke medlemmar kan prenumerera på den och tänk på att den kan vara en bra present till intresserade vänner och närstående.

Angående motionen nedan "Ett frö för framtiden" finns det i skrivande stund en handfull entusiaster. Det tändes ny glöd och nytt innehåll i vår rörelse, som på en del håll brinner klart men på andra ställen falnar. Hör av er, ni som stöder ett krigsbarnspris, ett frö för framtiden.

Aune Karlsson, red.

Krigsbarnspris, ett frö för framtiden

För att göra verklighet av våra stadgade intentioner om vidarebefordring av våra erfarenheter till gagn för nutida krigsbarn, vill jag upprepa motionen från -96 om ett årligt krigsbarnspris.

- 1) Sätta barnet (krigsbarnet) i centrum.
- 2) Ge personer som aktivt verkar för krigsbarns bästa ett konkret stöd.
- 3) Väcka opinion mot olämpligt agerande mot utsatta barn.
- 4) Göra flera oorganiserade krigsbarn intresserade av vår förening.
- 5) Locka andra än finska krigsbarn till vår rörelse. Utan ett brett engagemang kan vår rörelse splittras och tyna bort.

Aune Karlsson
Tömrosav. 5, 771 55 Ludvika
Tel. 0240-154 07.

Karlstad, januari 1999

Kära medlemmar!

Jag önskar er alla en god fortsättning på 1999! Nytt år betyder nya förutsättningar för Medlemsnytt. Vi ämnar nu sända ut vår tidning till er alla, något som vi länge har önskat men inte haft ekonomiska möjligheter till.

Vi hoppas, att ni, som ännu inte känner till vår tidning, ska tycka om den. Från våra tidigare läsare har vi fått många brev och telefonsamtal, där ni talar om att ni längtar efter nästa nummer. Det gör oss på redaktionen naturligtvis mycket glada. Vi anstränger oss verkligen att göra en bra tidning. Men en bra tidning blir inte till utan era bidrag. Era brev utgör stommen i Medlemsnytt. De berättelser och små notiser m.m. ni skickar är ju intressanta för oss alla. De berör oss, därför att vi känner igen så mycket. Vi blir påmind om händelser och företeelser som vi varit med om, men som vi ofta har glömt. "Javisst, så var det ju!" är en tanke som jag ofta får när jag läser era bidrag i tidningen. "Jaså, var det så för henne, honom." Är en annan tanke jag kan få och så jämför jag med hur det blev för mig.

Detta med järnringarna i nummer 3 och 4/ 98 har rönt stort intresse från våra läsare. Tänk så mycket jag inte visste om detta och så intressant att få veta. Nyttillkomna läsare kanske vet ännu mera. Skriv till oss!

Notisen om insamlingen av guldföremål i nr 4/ 98 har en uppföljning i detta nummer. Likaså har jag ett svar på frågan om de ituklippta sedlarna. Finska staten tvångsinlånade pengar till halva värdet från befolkningen. Det gick till så, att människor klippte sina sedlar mitt itu, gick till banken med ena halvan och behöll den andra som ett kvitto. Senare skulle lånet betalas tillbaka, men så skedde visst aldrig.

I förra numret berättades också om hur barn samlade lump m.m. och lämnade in vid uppsamlingsställen och att barnen då fick en sorts medalj. Här följer en annan version: Barn samlade in lump, metaller, järnskrot, papper

m.m. och lämnade in. De kunde då få en sorts karamell, en hård, grön karamell, kallad Jäte-Jonas, Sop-Jonas. Särskilt intressant var det att leta spik vid brända och förstörda hus. De spikar man hittade försökte man räta ut och göra ren och sedan lämnades de in. De var mycket värdefulla. För att köpa nya spik måste man ha särskilt tillstånd. eftersom spik var en bristvara, samtidigt som det behövdes mycket, mycket i återuppbyggnadsarbetet.

En nyhet i Medlemsnytt kommer sidan med RFK-info att bli. Där kan vi i RFK-styrelsen ge information, men lokalavdelningarna kan också där berätta vad som är på gång ute i landet.

Skicka in uppgifter ni vill ha med till nummer 2, som beräknas utkomma så fort som möjligt efter Riksmötet 24-25 april.

Inbjudan till Riks-99 ska nu ha utgått till alla. Har du ännu inte fått den hör av dig till din ordförande. I nummer 2 av Medlemsnytt beräknar vi att protokollet från Riksmötet samt verksamhetsberättelsen från 1998 ska införas.

När detta skrivs i slutet av januari är här i Karlstad kallt med en aning snö på marken. Vi vet dock att våren är på väg. Talgoxarna har börjat sin sång och ljuset har börjat komma tillbaka.

Jag hoppas att vi ses så många som möjligt på Viking-Line-båten den 24-25 april. Då är det i alla fall vår även beträffande vädret får vi hoppas.

Pirkko

RFK - INFO 1/99

RIKS-99 äger, som alla vet, rum **den 24-25 april**. Programmet ska alla ha fått. Om inte, ta genast kontakt med din styrelserepresentant. **Anmälan senast 25 mars!** Observera att du är röstberättigad endast om du betalat medlemsavgiften till din förening.

MINNESPLATTAN invigs som redan meddelats **söndagen den 19 september** med en högtidlighet vid Skeppsbron i Stockholm. Program och inbjudan till denna festlighet kommer under försommaren.

DOKUMENTATIONEN har kommit en bit på väg. Bidrag har lämnats till medlemmar i dokumentationsgruppen. Skicka in sådant som ni tror kan vara intressant att bevara för framtiden. Det kan vara era egna berättelser, andras berättelser, sakuppgifter m.m. Dokumentationsgruppen består av följande personer:

Kai Rosnell Körlängsväg. 10 741 42 KNIIVSTA tel. 018-380009	Pentti Käppi Sjögången 30 421 71 V. FRÖLUNDA tel. 031-291688	Gunnar Sältin Odengat. 47 4tr 113 51 STOCKHOLM tel. 08-6731869	Pirkko Ahlin John Ericssonsgat. 55 652 19 KARLSTAD tel. 054 158638

FÖRHANDSINFORMATION!

KRIGSBARNSSMINARIUM I DANMARK brukar arrangeras andra helgen i juni, i år den 12-13 juni. Ytterligare information ges så snart vi fått inbjudan.

KRIGSBARNENS NORDISKA SOMMARDAGAR, som brukar arrangeras i Finland ska preliminärt hållas i Lahtis i augusti. Datum har ännu ej meddelats. Besked kommer så snart vi fått veta mer.

PÅ GÅNG i lokalavdelningarna

STOCKHOLMSFÖRENINGEN har sitt årsmöte **den 20 mars** på Kristinehov m. Ingmar Björkstén som gäst. Är du i Stockholm då, är du välkommen att delta. Torsdagsträffar den 28/1 och den 25/2. Vårfest den 29/5. Kontaktperson: Sinikka Ortmark-Almgren tel. 08-6615808

MELLANSVERIGE har sitt årsmöte förlagt Kyrkans hus, Hamngatan, Eskilstuna, **den 13 mars** kl. 14.00. Under mars-april ordnas guidade turer i Västerås och i april månad arrangerar Linköpingsgruppen en resa till Helsingfors. Den 19 juni ordnas en resa till Finnskogen i norra Värmland i samarbete med föreningen Norden i Karlstad. Kontaktperson: Gunnel Johansson tel. 021-22058

GÄVLE-DALA rapporterar följande: Årsmöte kommer att äga rum **den 27 februari** i Borlänge. Kommande möten bestäms vid varje enskilt tillfälle. Troligen alternerar man som hittills på olika orter inom området med olika inslag såsom studiebesök, utflykter och framför allt pratstunder. En studiecirkel om finsk mat och matkultur kommer eventuellt att ordnas i Hofors med omnejd. Kontaktperson: Eila Damm. Tel. 0290-85109

SKÅNEFÖRENINGEN :s årsmöte blir **den 13 mars**. Man lagar finsk mat, äter och har det trivsamt. Man planerar nämligen en kurs i finsk matlagning och finska språket. Man lagar finsk mat och övar samtidigt finska språket, äter den lagade maten och har trevligt ihop, varannan söndag med början den 31 januari i Vuxenskolas lokaler i Lund. Kontaktpersoner: Keio Yndén tel 046-52888 eller Aila Strömberg tel. 046-733250.

GÖTEBORGSFÖRENINGEN rapporterar: Årsmöte kommer att hållas **lördagen 6 mars 1999** kl. 13.00 i Gamlestadens Medborgarhus Brahegatan 11 i Göteborg i Storstugan. I mars eller april planeras en träff tillsammans med en psykolog med egen krigsbarnserfarenhet. Hon kommer att berätta om hur detta influerat hennes arbete. Kontaktperson: Marjatta Wallenius, tel. 031-254464.

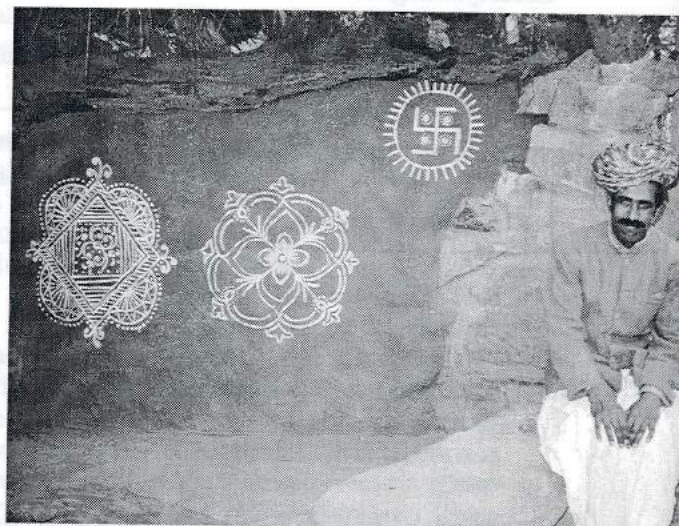
DIREKTANSLUTNA RFK-MEDLEMMAR uppmanas ta kontakt med ovanstående kontaktpersoner om ni önskar delta i något arrangemang. Undertecknad inbjuder er RFK-anslutna till en träff under årsmötet. Tid och plats meddelas under resan.

Pirkko

Järnringarna

Helmi efterlyste hakkorsets historia. Jag kan inte heller ge ett uttömmande svar, men jag har hört att Hitler knyckte idén från Indien. Och här syns det på bilden från min resa i Rajastan. Just denna variant fanns på hotellet i Jodhpur, där vi bodde, hos hans kungliga höghet maharadjan Swarup Singh. Det är inte han som är på bilden, utan en av de anställda. Jag tror det var restaurangpersonalen som bar dylika turbaner.

Hälsningar
Ulla Ström

Häromdagen fick jag ytterligare kunskaper om "finska hakkorset". Vid samtal med en i Finland pensionerad distriktssköterska och vårdlärare fick jag höra att i vissa finska sjuksköterskors brosch finns också "finska hakkorset". I Focus (uppslagsboken) slog jag upp **Hakkors**, där sägs det: även kallat svastika (sanskrit, "lyckobringande"). Urgammalt tecken använt ornamentalt som religiös symbol, sinnebild för solen eller lyckotecken. Från början av 1900-talet användes det som antisemitisk symbol i Tyskland o.s.v.

Hälsningar
Helmi Erving-Odelberg

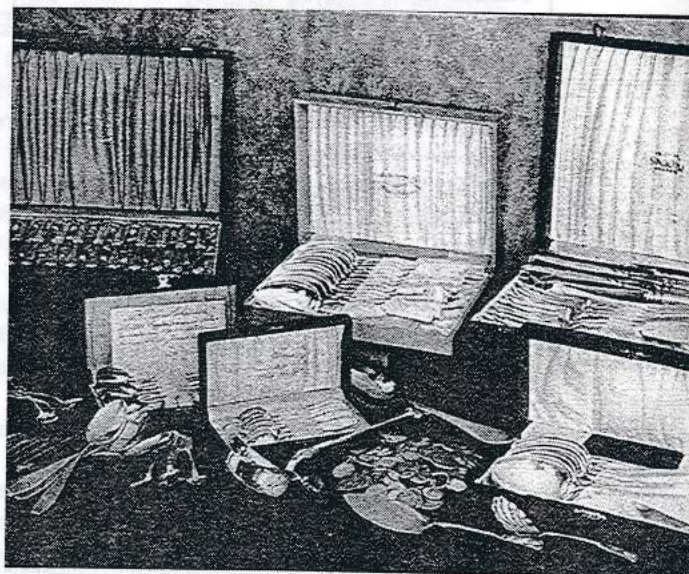
Här kommer det lite kopior från "guldinsamlingen", där bl a vigselringar av guld byttes ut mot järnringar. Jag har inte hittat något mer om detta från dom tjocka böckerna mer än texten som står under bilden. Jag har skummat igenom böckerna 3 x 500 sidor på finska – jag *kan* ha missat nån info om ringarna, men här är bilderna.

Hälsningar
Tuula Hallerlid

Bilderna t h:

*Kansan käsi on karttuista. Kultakeräyksen tulosta.
Övers.: Folket är givmilt. Resultat av guldinsamlingen.*

Ur: W H Halsti "Finska krigen", 3 volymer.

Efterlysningar:

Vykort har kommit från **Kaija Lindgren**, Stallmästaregatan 75, 582 63 Linköping:

Genom MedlemsNytt skulle jag vilja eftersöka min barndomskamrat Aino Käkönen, född i trakten av Metsäpirtti, Kirvesmäki i södra Karelen. Senast träffade jag henne på Vasa sjukhus Göteborg, där vi var i karantän.

*****

Brev från **Ritva Hytti**, Peiponpolku 5, 53650 Lappeenranta, Finland, tel 05-4569138:

Söker kontakt i Sverige till någon, som har bott i Årjäng under krigsåren 40-44. Jag kommer ihåg en flicka, Maaire! Min svenska familjs namn var Gunnar Nilsson i Årjäng. Jag vill ha kontakt med någon som känner mig. Mitt efternamn var Vainileka under åren jag var i Sverige. Nu är jag gift och bor i Suomi, Lappeenranta. Jag kan inte svenska. Skriv någon, jag får översatt.

Sinikka Vesterbergs bok "En gång krigsbarn" säljs dels av Seaview Press, se vidstående adress, dels av Aune Karlsson, pg 464 62 88 - 3. Den kostar 225 kr + porto. Kr 25:- går till grundplåt för ett krigsbarnspris.

PROFESSIONAL EDITING SERVICES SEAVIEW PRESS

Bill Phippard and Susan Rintoul

PO Box 234, Henley Beach 5022
(186 Seaview Road, Henley Beach South)

Phone: (08) 8235 1535
Fax: (08) 8235 9144
e-mail: seaview@seaviewpress.com.au

PROFESSIONAL EDITING SERVICES and SEAVIEW PRESS
are divisions of A.C.N. 075 827 851 Pty Ltd.

Our Web site is: <http://www.seaviewpress.com.au>

Kommentar till
"The Separated Children"
av Dr. A. L. Evans.
MN nr. 3, 1998.

Gift med ett krigsbarn sedan många, många år – och personligen närvarande vid allra första mötet i Sala – och därför aktivt intresserad av och deltagande i krigsbarnsproblematiken, upplever jag nödvändigheten av att kommentera på Dr. A. L. Evans' artikel "The Separated Children" i nr. 3, 1998 av MedlemsNYTT.

Flera omständigheter gör att resultaten bör bedömas med reservation. Några antyds här nedan:

1. Undersökningen baserades på individer som alla återförenats med sina finska familjer där de flesta hade både mor och far.

2. Underlaget för undersökningen av 150+150 individer (varav 80% responderade) är statistiskt tekniskt inte ett acceptabelt antal, m. a. o. resultaten är inte tillförlitliga nog att dra några som helst slutsatser från.

3. Visserligen försäkrar Dr. Evans både att frågesammanställningen hade blivit statistiskt testad, och att han haft hjälp av andra forskare och psykologer att utveckla och pröva densamma, men krigsbarnens öden och upplevelser såväl som omständigheterna under vilka dessa förekom var så speciella och specifika, att jag ställer mig tveksam till, att en helt tillförlitlig frågesammanställning skulle kunna åstadkommas.

4. Andra studier som utvärderat effekterna på barn av separation från föräldrar antyder resultat som avviker från dem som Dr. Evans kom fram till med sin undersökning.

Några av de många frågor man därför ställer sig är:
För att vara representativ ...

... borde inte en sådan här undersökning baserats på ett större urval och underlag? (Det var ju trots allt 75 000 barn som blev evakuerade varav endast en del kom tillbaka.)

... borde inte därför också studien gällt individer från både gruppen som fick återvända till sina biologiska föräldrar i Finland och från den som aldrig återsåg sina hem eller sina föräldrar?

Forskningsrön inom barns utveckling och effekten av traumatiska händelser och erfarenheter i barndomen på denna utveckling har visat att följderna av att förlora inte bara tryggheten i familjeförhållandena och miljön utan därtill även förlusten av språk och kultur oftast är mycket allvariga. Språk och kultur är ju två av de fundamentala företeelser genom vilka man utvecklar, finner och etablerar sin identitet, i alla avseenden, psykologiskt, emotionellt etc., den identitet genom vilken man representerar sig själv, kommunicerar, umgås och samverkar med andra. Detta i sin tur påverkar givetvis också hur man uppfattar och bedömer den värld och miljö av vilken man är en del såväl som människorna i denna.

Förlust av språk och miljö efter en viss ålder betyder därför också förlust av möjligheten att utveckla denna identitet på ett fullständigt och genuint sätt och att etablera en mindre störd kommunikation och ett mera fullödigt förhållande till omvärlden.

Dr. Evans anförde skillnader i hälsa, anpassning och akademisk framgång mellan test- och kontrollgrupp. Vad som borde vara av större vikt är de psykologiska och emotionella följderna av upplevelserna i krigsmiljö, av separation och av den resulterande förlusten av trygghet, språk och kultur.

Thomas S. Kuhn* identifierar tre områden i människans uppfattande av och responser till tillvaron: det *empiriska*, vad som kan påvisas med fakta och statistik, det *kritiska*, vad som genom ifrågasättande kan åstadkomma en förändring samt det *känslomässiga* området, vad som sinnesintrycken skapar av uppfattande och upplevelser.

Den känslomässiga sfären är den som är unikt individuell. Eftersom den är helt upplevelsebaserad utgör det talade och skrivna språket ett mycket ofullständigt medel att uttrycka vad man upplever i sin tillvaro och hur man upplever denna och människorna, händelserna och företeelserna i den.

Vi bor i förhållande till en arméflygplats så, att vårt hus flera gånger per vecka blir överflutet av militärflygplan. De flesta av dessa är jetdrivna, men ibland dånar plan med vanliga förbränningsmotorer förbi. Dessa påminner väldigt mycket i ljudet om de plan som på låg höjd flög över oss under kriget. Mina upplevelser och reaktioner är olika dem som min "krigsbarns"-hustru upplever. Med detta ljud följer för henne ett skräckfyllt återupplevande från mer än ett halvsekel tidigare.

Hur kan man i ord beskriva en så ytterligt personlig, mångfacetterad och komplex upplevelse, baserad som den är på de unika personliga omständigheterna i hennes fall? Detta är bara ett litet exempel på hur upplevelser under specifika omständigheter i barndomen fortfarande är aktiva i en individs medvetande. Hur många sådana minnen, medvetna, undermedvetna, erkända och/eller förtryckta måste inte existera bland krigsbarnen? Minnen av upplevelser och händelser som inte bara påverkat individens personliga utveckling utan

även i större eller mindre grad fortsätter att inverka på individens liv. Och hur ska man kunna utforma och sammanställa ett frågeformulär som skulle kunna få fram detta? Kan man överhuvudtaget uppnå något mera med undersökningar sådana som Dr. Evans' än att bara skrapa lite på ytan?

Vad som mest föranledde min reaktion mot artikeln och påståendena i denna är just denna omständighet. Visserligen anser jag den kritik jag i övrigt framfört vara helt befogad, men vad jag betraktar som den största skadan, den största förlusten i "krigsbarns-evakueringen" är att så många av dessa individer blev berövade sina mänskliga rättigheter till trygghet, kultur, språk och ursprungsidentitet. När ska man göra en utvärdering av de skadorna, den förlusten?¹

Bernt E. Vesterberg

¹* Thomas S. Kuhn innehade Laurence S. Rockefeller-professuren i filosofi vid Massachusetts Teknologiska Institutet och var en medlem av U.S.A.s "think tank".

I ett föregående nummer av MN efterlyste Sinikka Vesterberg personer som visste något om hennes far. Han stupade under fortsättningskriget. Salme

Porola-Salmi svarade och varm vänskap uppstod. Här på bilden står Salme vid Eino Vilho Prykäris - Sinikkas fars - gravsten t v på fotot.

Till Salme

Du fann
min Fars grav
helt nära
din egen fars.
Där vilar de
så nära
varandra
likt bröder
som offer
för kriget.

Du skriver:
Det känns
som om du vore
min lillasyster.

Och jag skriver
med rörelse:
Kära syster.
Livet är
förunderligt.
För ett år sedan
kände vi
inte alls
varandra.

Soile (Sinikka) Vesterberg

är ett nybildat påtryckningsorgan för att främja i första hand utlandsfinländska intressen. Ungefär 250 000 finländare, och därmed menas finska medborgare eller sådana som tidigare varit finska medborgare, bor för närvarande utanför Finlands gränser.

Parlamentet bildades 1997 på initiativ av Finland-Samfundet (Suomi-Seura). Hittills har närmare 300 utlandsfinländska föreningar godkänt stadgarna, och har därmed rätt att sända representanter till sessionen.

Den första sessionen hölls 23-24 november 1998 i Riddarsalen i Helsingfors. Där trängdes cirka 300 representanter från hela världen, bland dem **Pentti Käppi** och **Kai Rosnell** från RFK (Riksförbundet Finska Krigsbarn i Sverige).

Efter en gemensam inledning delas representanterna upp i tio (eller fler) utskott för att behandla de förslag, motioner, som inkommit. Utskottet formulerar ett förslag, som hela parlamentet sedan tar ställning till, godkänner, förkastar eller ändrar.

Utskotten är *medborgarskapsutskottet, kulturutskottet, ungdomsutskottet, studie- och utbildningsutskottet, socialutskottet, seniorutskottet, stadgeutskottet, ekonomiutskottet, informationsutskottet* samt *ingermanländska utskottet*.

Helena Hernberg konkurrerade ut cocktailpartyt i riddarsalen med supé hemma för bl a Pertti Knuuttinen, sig själv, Pertti Kaven och Liisa Pöyhönen på bilden fotograferade av Kai Rosnell

*Känns han igen?
Finlands president Ahtisaari*

Rapport från utlandsfinländarparlamentets första session i Helsingfors den 23-24 november 1998.

Vintern hade för tillfället släppt sitt grepp om Helsingfors. Snön hade nästan töat bort och en blek vintersol aviserade blygsamt sin ankomst, när vi, dvs Kai Rosnell och Pentti Käppi, steg av Silja Serenade morgonen den 23 november vid Olympiakajen. Med långa steg klev vi vidare fram över senatstorget under Alexander den II:s vakande öga och försvann bakom domkyrkans labyrinter av gator, kantade med den finska statsmaktens värdiga boningar i ädlaste empir- eller jugendarkitektur.

I Riddarhusets Riddarsal hade 271 representanter för 192 organisationer med finsk anknytning från hela världen samlats tillsammans med ett stort antal funktionärer och pressfolk för att fira öppnandet av utlandsfinländarparlamentets första session.

Sedan alla registrerats och bänkat sig, hälsade talmannen och f d statsministern Kalevi Sorsa delegaterna välkomna, varefter en annan f d statsminister Pertti Paasio övertog talmansfunktionen och under en fyrtiofemminuter lång sessionstid klubbade igenom viktiga organisatoriska beslut för parlamentets kommande arbete.

Klockan tio reste sig den församlade menigheten upp ur sina bänkar som en samling väl-drillade skolelever för att hälsa på president Martti Ahtisaaris intåg i riddarsalen. Presidenten åtföljdes av sin adjutant och en samling andra män. En del av dem var säkerligen hans livvakter. Kamerorna blixtrade oupphörligt och Ahtisaari skämtade om sin roll som kändis och påstod, att han aldrig tidigare råkat ut för en sådan blixttack.

Efter hälsningsceremonierna intog presidenten ordförandestolen. Just då bröt solen fram genom fönstret och sköljde över honom med sin strålgans. Detta gav honom ytterligare anledning att på ett humoristiskt sätt kommentera situationen där han satt under de finska adelssläkternas adelssköldar.

Presidentens hälsningstal var kort, koncist och hoppingivande. Han betonade vikten av parlamentets tillkomst och ansåg, att dess resultat borde ge ett snabbt resultat i lagstiftningsarbetet i den finska riksdagen.

När talet var över reste sig presidenten plötsligt med sitt sällskap för att tåga ut. Som på givet kommando reste sig parlamentet för att hedra presidentens uttåg. Jag lyckades att kila mellan de uppresta delegaterna och genskjuta presidenten just som denne skulle försvinna ut genom dörren och begärde att få växla några ord med honom. Adjutanten och säkerhetsmännen spanade nervöst efter vapen men jag skyndade mig att förklara, att jag under sommaren besökt min födelseby Kuninkaanristi på Karelska näset, dit också Ahtisaari kommit från Viborg för att tillbringa sina barndoms somrar hos sin "täti", vilket kan betyda både faster eller moster på finska. Boningshuset, där presidenten hade bott i en lantlig miljö, finns fortfarande kvar och har t o m genomgått en mindre

renovering mitt i den i övrigt förfallna byn. Ahtisaari tycktes uppskatta nyheterna och tryckte min hand till avsked och förklarade för de församlade: "Det är roligt att träffa släktingar".

Resten av förmiddagen ägnades åt allmänna diskussioner, varefter parlamentet skingrades för lunch, som serverades i ett antal mindre restauranger, avsedda åt den finska statsförvaltningens personal. Maten var relativt enkel men välsmakande, eftersom vi under förmiddagens arbete endast fått vatten.

Under eftermiddagen var parlamentet uppdelat i ett dussintal olika utskott i Ståndshuset, Vetenskapernas hus och Suomi-Seuras lokaler. Kai hade valt nationalitetsutskottet och jag kulturutskottet. Den stora frågan i nationalitetsutskottet var kravet på att alla som förlorat sitt finska medborgarskap skulle vid ansökan kunna återvinna det och sålunda kunna ha ett dubbelt medborgarskap. I kulturutskottet dominerade kravet på ökade resurser till dokumentationen av utvandringen från Finland. Språket var nästan enbart finska. Både ryskan och engelskan förekom oftare än Finlands andra språk, svenskan. Klagorop från finska organisationer från det vidsträckta ryska riket ända bortom Sibirien ömsom på knackig finska, ömsom på ryska vädjade om penningbidrag för bevarandet av den finska identiteten.

Vid halv femtiden var det dags att bryta upp, hämta bagaget från Silja-terminalen och leta upp Hotell Arthur. Mera än så blev det inte tid till, eftersom klockan sex skulle delegaterna samlas igen i riddarsalen till ett cocktailparty. Ett minglande utan like av festklädda delegater med bl a före detta statsministrar och andra kända finländare tog vid i riddarsalen och pågick enligt programmet ett par timmar. Kai och jag lämnade dock tillställningen efter en halvtimme och stegade bort till Brunnssparkens diplomatstad, där Helena Hernberg hade dukat upp en välsmakande kvällsmåltid i sin lägenhet för oss och bjudit in representanter för krigsbarnen för Helsingfors och det finska riksförbundet. Vi diskuterade bl a pågående och kommande krigsbarnsaktiviteter i Finland och i Sverige. Representanterna för krigsbarnen i Finland skickade med oss en hälsning till de svenska organisationerna och önskade ett ökat samarbete med oss. Efter en mycket trivsamt kväll var det vid midnattstiden dags att marschera till Hotell Arthur.

Halv nio på tisdag morgon återupptogs utskottsarbetet och efter lunchen samlades alla delegater till beslut i riddarsalen. I rasande tempo lästes de olika utskottens beslutsförslag och röstades igenom av parlamentet. Attacker från mötesmarodörer och mötesförlängare motades vant och skickligt av talmannen. Mötet kunde sålunda avslutas enligt tidtabellen av talman Pertti Paasio vid halv femtiden. Trötta men nöjda kunde vi konstatera, att det som vi varit med om, var en historisk händelse. Vi hade varit med i utlandsfinländarnas första parlament i Helsingfors. Nu väntar vi bara på resultat i den finska riksdagens lagstiftning.

Pentti Käppi

Dubbelt medborgarskap?

Skulle du vilja bli finsk medborgare? Igen? Men ändå behålla ditt svenska medborgarskap?

Frågan är högaktuell.

I dag godkänns inte dubbelt medborgarskap vare sig i Sverige eller i Finland.

Men den finska medborgarskapslagen ska skrivas om helt år 1999. Förberedelsearbetet pågår för fullt.

Uppskattningsvis 250 000 finländare bor utanför Finlands gränser. För många av dem är frågan viktig. Inte bara känslomässigt - man vill behålla samhörigheten till Finland även om man av praktiska eller andra skäl blir medborgare i ett annat land (till exempel genom giftermål). Det kan vara tryggare att vara finländsk medborgare om man t ex gift sig i Marocko och därmed blivit automatiskt medborgare i det nya landet.

Många nationer accepterar dubbelt medborgarskap. USA, Irland, Israel, Frankrike, Italien. Nyligen antog Mexiko en lag att man inte mot sin vilja förlorar sitt medborgarskap där. Det är så utlandsfinländarna vill ha det: att man inte mot sin vilja ska bli av med sitt medborgarskap.

Och om man förlorat sitt gamla medborgarskap skall man få tillbaka det, på begäran.

Många av oss finska krigsbarn i Sverige, kanske de allra flesta, har blivit svenska medborgare. Många blev adopterade, redan som små barn, utan att ha någon talan. Andra blev svenska medborgare av praktiska skäl, och förlorade därmed automatiskt sitt gamla medborgarskap. Om lagen antas, som utlandsfinländarna vill ha den skriven, ska vi kunna få tillbaka vårt medborgarskap i Finland, utan problem, direkt på begäran.

Vad kan Sverige göra åt det? Jag vet inte.

Men Sverige kan fortfarande kräva av sina nya medborgare att de avstår från sitt gamla medborgarskap. Men då kanske man efter några dagar kan begära tillbaka det?

Visst finns det en del problem med dubbelt medborgarskap. Man kan få dubbla lojaliteter vilket kan bli ett säkerhetsproblem i krigstid. Och man kan ju inte ta för givet att nuvarande fredliga tillstånd varar för evigt.

Enligt nuvarande lagstiftning förlorar man automatiskt sitt finländska medborgarskap vid 22 års ålder om man är född utomlands (med minst en förälder med finländskt medborgarskap) och dessutom är medborgare i ett annat land. För att få behålla det krävs antingen språkkunskaper (finska eller svenska) eller att man vistats i Finland minst fyra månader sedan man fyllde 13 år. Barn som enbart har finskt medborgarskap riskerar inte att förlora det automatiskt.

Bland deltagarna i parlamentssessionen i Helsingfors i november var en ung man från Kanada. Han hade klivit in på Finlands ambassad och bett att få ut ett pass. Där fick han veta att han inte längre var finländsk medborgare. Han hade ingen aning om reglerna, inte föräldrarna heller. För att åter bli medborgare i Finland krävdes av honom att han bodde minst tre år i Finland!

Vad skulle jag vinna på att återfå mitt finländska medborgarskap?

Två saker:

1. Rätt att rösta även i Finland.
2. En känsla av tillfredsställelse att mitt finländska hjärta åter blir finskt, på riktigt.

Att utöva sin rösträtt stöter på praktiska problem: informationen om politiken och kandidaterna i Finland når inte alltid ut till oss finländare i forskingringen.

Utlandsfinländarparlamentet påverkar myndigheterna i Finland att förbättra informationen.

Ett annat problem som för de berörda är betydligt viktigare är dubbelbeskattningen, t ex om man får pension från både Sverige och Finland.

Det är bl a därför som nu cirka 4 000 finländare bosatt sig i Haparanda, så nära Finland man kan komma utan att ta det sista steget. De skulle drabbas av dubbel skatt på pensionerna om de flyttade över gränsen.

Utlandsfinländarparlamentet kräver att Finland och Sverige når en acceptabel överenskommelse i den här frågan.

Utlandsfinländarnas parlament samlas till nästa session om två eller tre år.

Har du något problem som du anser bör tas upp till prövning? Skriv i så fall till styrelsen i RFK som tar ställning och eventuellt formulerar en motion till parlamentet.

Som alla förstår är det ett långsiktigt arbete som parlamentet sysslar med. Man kan inte räkna med omedelbara åtgärder. Det tar tid att ändra lagar.

Kai Rosnell

UPPROP

Valberedningen för RFK efterlyser förslag på representanter till RFK:s styrelse -99 för direktanslutna medlemmar.

Representanten har till uppgift att hålla kontakt med medlemmarna.

Hör av er någon av oss i:

Valberedningen

Aune Karlsson, sammankallande	Törnrosavägen 5, 771 55 Ludvika	0240-15407
Ella Johansson	Ålegårdsgatan 201, 431 50 Mölndal	031-276081
Gui Emanuelsson	Mjölnerbacken 15 4tr, 174 48 Sundbyberg	08-7333187
Keijo Yndén (suppleant)	Byasvängen 4, 240 32 Flyinge	046-52888

GRUPPRESA TILL FINLAND

RFK har tecknat ett avtal med Viking Line om rabatterade gruppresor till Finland för RFK:s medlemmar. Ange avtals-/kundnummer 90050 och tala om att ni är medlemmar i Riksförbundet Finska Krigsbarn nä du bokar resan så får ni bra priser!

RFK-styrelsen

EFTERLYSNING/DOKUMENTATION

Som tidigare framgått kommer RFK och Stockholmsföreningen att på Skeppsbron i Gamla stan i Stockholm avtäckta en minnesplatta över barntransporterna under kriget. Den högtidliga ceremonin går av stapeln **söndagen den 19 september**. I programmet ingår bl a gudstjänst i Finska kyrkan.

Att finska kyrkan medverkar i högtidligheterna är faktiskt ingen tillfällighet. Finska församlingen är idag över 450 år gammal. Under Sverige-Finlands gemensamma tid inträffade ofta ofärdssår, varvid östra rikshalvan många gånger blev illa ansatt, t ex under stora och lilla ofreden. Då fyllde finska kyrkan i Stockholm funktionen som andligt stöd och materiellt hjälpcenter för flyktingar från Finland. Under andra världskriget upprepade sig historien. Finska kyrkan agerade distributionscentral för härvarande krigsbarns fromma i samarbete med bl a Suomi-byrån på Skeppsbron. - Både Finska församlingen och RFK önskar nu **komplettera dokumentationen om Finska kyrkans hjälpverksamhet för krigsbarnen under kriget** och strax därefter. Vi efterlyser därför krigsbarn som vistats i Stockholm under den aktuella tiden, och som kommit i kontakt med församlingen och har personliga minnen härifrån. - Du som bor i Stockholmstrakten ber jag kontakta mig per telefon för överenskommelse om träff. Du som bor längre bort: ring mig för att finna former för dokumentation - intervju per telefon eller berättelse per brev eller fax.

Välkommen att ta kontakt!
Gunnar Sältin, tel-fax 08-673 18 69.

Krigsbarnsgrav

För mer än 50 år sedan begravdes fyra finska barn på Björketorps kyrkogård i Härryda, 40 km öster om Göteborg. De hade vårdats på sanatoriet men dött av tuberkulos, den fruktade folksjukdomen som skördade många offer både i Sverige och i Finland. Till helt nyligen har barnens anhöriga i Salla och Sodankylä varit ovetande om gravens existens.

Nu har graven fått förnyad aktualitet.

I höstas hölls där en minneshögtid inför cirka 70 personer. Däribland representanter för krigsbarnsföreningar i Sverige och Finland, finske konsuln i Göteborg **Kari Salermo**, ett 40-tal pensionärer från kommunens vänort i Finland Laitila, samt många ordsbor. Krigsbarnsföreningen i Göteborg var naturligtvis väl representerad. Krigsbarnsorganisationerna i Finland representerades av Helena Hernberg, Helsingfors, som reste hit enbart för denna ceremoni.

Orsaken till denna minnesstund var en insamling för gravens vård och skötsel som den lokala ortstidningen Härryda-Posten genomfört.

Graven ligger något avsides, men är välskött med levande växter.

Ingegerd Aspving har vårdat graven i många år. Men när hon i våras bröt lårbenet och hamnade på sjukhus fanns ingen som skötte graven.

Redaktör **Christina Börjesson**, 54, på Härryda-Posten fick reda på problemet. Hon kontaktade kyrkoherden **Bengt Johansson** och undrade om inte kyrkorådet kunde ta över skötseln av graven.

- Han var helt ointresserad. Då startade vi en insamling. Nu har vi fått in 10 000 kronor vilket räcker för att vårda graven i 20 år, säger Christina Börjesson.

Insamlingen fortsätter ännu en tid. Den gamla gravstenen - som troligen tjänstgjort som diskbank (!) tidigare - håller nämligen på att vittra sönder och håller inte mer än tre år till, enligt experterna.

Gravstenen, en vit marmorskiva, har en inskription: fyra namn (av vilka två är felstavade), samt texten "Offer för nöden i Finland under världskriget 1939-45".

Uppgifter om barnens födelse- eller dödsdag saknas helt på stenen.

De fyra barnen är:

Laimi Laakkonen, Sodankylä, född 1932, död 5 nov 1945.

Olavi Ollila, Sodankylä, född 1930, död 18 febr 1946.

Maila Veikanmaa, Sodankylä, född 1937, död 22 mars 1947.

Toivo Tapio, Salla, född 1938, död 2 augusti 1947.

Laimi Laakkonen kom till Sverige redan 1944, de tre andra först sedan kriget var slut, efter 1945, för att få specialistvård för sin tuberkulos på det närbelägna sanatoriet i Hindås.

De anhöriga i Finland underrättades om dödsfallen, men fick inga upplysningar om var barnen begravdes.

Under alla dessa år har ovissheten plågat dem.

Först 1997 på våren fick de besked.

- Det stämmer. Mor och far beklagade sig ofta över att de inte visst var graven fanns, om det alls fanns någon grav, berättar **Oili Aikio**, 66, syster till Olavi Ollila som dog av sin tbc, 15 år gammal.

- Men mina föräldrar fick reda på det några månader innan de dog. Det var en stor lättnad för dem, berättar Oili Aikio. Tillsammans med sin man, son och sonhustru reste hon till väst-Sverige för att besöka broderns grav.

- Jag minns när Olavi for, berättar Oili Aikio. Hän oli niin reipas ja optimistinen. Kun hän lähti hevoskärriyllä Sodankylän keskustaasta ja sieltä Rovaniemelle, hän heilutti kättä ja huusi meille että "tulen pian takaisin - terveenä". Ei hän koskaan tullut. Tuli vain tieto että oli kuollut. Ei sanaakaan siitä koska ja minne oli haudattu.

Hur fick de anhöriga i Finland äntligen veta var barnen begravdes?
Den märkliga historien är värd att berätta.

Marja Hellstenius, (f. Pakkanen), 57 år och från Kemi (numera bosatt i Leksand i Dalarna), kom till Sverige som krigsbarn sommaren 1944 tillsammans med sin tvillingsyster **Mirja**. De var bara 3,5 år gamla.

Marja visade sig ha tbc och hamnade på sanatorium, först i Ödsmål norr om Göteborg, sedan i Hindås.

Separationen, först från föräldrarna, sedan från tvillingsystem, var oerhört plågsam för Marja. - Jag hade ingen aning om var Mirja fanns, och hon fick inte veta var jag var. Inte förrän jag blev frisk och återkom till Dalarna. Där fanns Mirja och vi återförenades.

- Jag kunde inte formulera mina känslor och tankar då, kunde ju inte skriva. Men jag ritade. Teckningarna från den tiden föreställer enbart ett kallt rum med fyra väggar, ingen dörr, inga fönster. Det säger något om mina känslor.

För något år sedan beslöt hon sig för att ta reda på var hon egentligen tillbringat sin tidiga barndom.

Hon fann uppgifterna i Riksarkivet i Stockholm och reste runt i landet, kom till Ödsmål och därefter till Hindås.

Där råkade hon, av en ren slump, träffa Ingegerd Aspving. Hon mindes mycket väl de finska barnen på sanatoriet och kunde också peka ut för Marja exakt vilket hus hon bott i.

Ingegerd berättade om graven som hon skötte och undrade om de anhöriga över huvud taget kände till den.

Marja Hellstenius tog kontakt med **Pertti Kaven** i Helsingfors, ordförande för krigsbarnsföreningen där.

Kaven i sin tur kontaktade krigsbarnsföreningen i Kemi, och via församlingarna i Salla och Sodankylä lyckades man spåra cirka femtio anhöriga, syskon, kusiner, och faktiskt även modern till den andre pojken, Toivo Tapio.

- Hon grät i telefonen och sa att nu kan jag dö i frid när jag vet var pojken är begravd, berättar Pertti Kaven.

Några veckor senare dog modern, 92 år gammal.

Av uppgifter i arkiven framkommer att Marja transporterades från Ödsmål till Hindås 6 november 1944, samma dag som Laimi Laakkonen och hennes tre likaledes tuberkulösa systrar som också vårdades i Ödsmål en tid.

- Då har vi säkert åkt i samma buss, säger Marja. Jag måste ha träffat dem - så spännande. Men vart tog systrarna vägen?

Systrarna **Irja**, född 1930, **Helena**, född 1938, och **Ritva**, född 1941, återvände senare till Finland, förhoppningsvis friska.

Nu försöker Marja Hellstenius få kontakt med dem, via krigsbarnsföreningar i Finland.
(Kanske någon av våra läsare känner till systrarna Laakkonens öde? Ta i så fall kontakt med redaktionen som kan förmedla vidare kontakt.)

Vad händer nu med gravstenen?

- Den kommer att få stå kvar, som ett minnesmärke, säger kyrkoherde Bengt Johansson. Gravrätten går visserligen ut efter 50 år, men vi har kommit överens med församlingarna i Sodankylä och Salla att inte röra graven.

Kyrkoherden var dock totalt ointresserad av gravens skötsel. Det har resulterat i en intern kyrklig strid, och kyrkoherden är anmäld till biskopen.

- Eftersom gravstenen är så skör måste den bytas ut snart. Kanske vill församlingen i Sodankylä bevara originalet där? undrar redaktör Christina Börjesson.

Text och bilder: Kai Rosnell

Ingegerd Aspving i Hindås har skött den gamla krigsbarnsgraven i många år. Nu har hon hamnat på sjukhus

Det är tack vare Marja Hellstenius och Pertti Kavén som barnens anhöriga i Finland nu har en grav att besöka, om än mycket avlägsen

Statsrådsberedningen

Politiskt sakkunnig
Helene Lindstrand Friberg

Vieno Mårtensson
Porfyrvägen 20
542 31 MARIESTAD

Bäste Vieno!

Jag vill å statsminister Göran Perssons vägnar tacka för ditt brev. Han har bett mig att ge dig ett svar.

Du skriver att regeringen bör uppmärksamma de folkmord som ägt rum i kommunistisk regi. Regeringens informationsprojekt Levande Historia är en reaktion på att det finns ungdomar i vårt land som faktiskt tvekar om Förintelsen under andra världskriget har ägt rum och ett svar på att nazistiska idéer på nytt sprids i det svenska samhället. Informationsinsatsen om Förintelsen har till syfte att hålla kunskapen om historien vid liv samt att uppmuntra till debatt om demokrati, medmänsklighet och humanism. Detta inkluderar naturligtvis att rikta uppmärksamheten även mot andra folkmord och övergrepp i historien.

Det finns de som ger en förskönande bild av kommunismens idéer och gärningar. Det är en falsk och farlig bild av verkligheten. Är det något som kommunismen har bevisat så är det att diktatur ofrånkomligen slutar i förföljelser, tortyr och död. Jag vill därför slå fast att de övergrepp som ägt rum i exempelvis Stalins Sovjetunionen och Pol Pots Kambodja är minst lika groteska som Hitlers förintelseläger och att människor drabbats lika hårt under dessa regimer. Det är regeringens bestämda åsikt att alla dessa illdåd är fruktansvärda och bör fördömas. På samma sätt som vi måste hålla minnet av nazismens folkmord levande får vi aldrig glömma kommunismens förbrytelser.

Att det största och mest systematiska folkmordet i modern historia nu lyfts fram får naturligtvis inte innebära att vi talar tyst om Kambodja, Kina eller den sovjetiska regimen. I detta sammanhang är dina synpunkter på sätt och vis ett uttryck för att informationsinsatsen om Förintelsen också stimulerar till en bredare diskussion om våra värderingar och om demokratin. På så sätt fyller Levande Historia sitt syfte.

Med ledning av erfarenheterna och framgången med informationsinsatsen om Förintelsen hoppas regeringen att folkrörelser och folkbildningsförbund vill medverka till att förmedla kunskap om folkmord och andra brott mot mänskliga rättigheter. Det är även viktigt att komma ihåg att det i kursplanen för grundskolans historieundervisning bland annat står att undervisningen skall behandla "vår tids historia med dess folkmord, revolutioner, krig och fredssträvanden". Det nationella kunskapscentrum för forskning och undervisning kring Förintelsen som skall upprättas vid Uppsala universitet skall därtill initiera forskning, undervisning och folkbildning inte enbart om Förintelsen utan också om andra folkmord.

Med vänlig hälsning

Helene Lindstrand Friberg
Helene Lindstrand Friberg

I MN nr 4/98 återges ett brev som Vieno Mårtensson skrev till statsminister Göran Persson angående kommunistregimers förbrytelser mot mänskligheten. Hon ansåg att även detta skulle belysas i en informationsmakpanj liknande den som ägnas nazisternas jedeförföljelser. Ovan återfinner ni svarsbrevet.

T h Vieno Mårtensson, född 3.3.36 i Lapinlahti (Savolax), Finland. Född Ruotsalainen, adopterad Bergman

Stockholmsföreningen Finska Krigsbarn/Mellansverige

Sinikka Ortmark Almgren/Raimo Berglund, ordförande i resp. förening

Stockholm 1999-02-21

Ändringar till kallelsen till RFK:s årsmöte 24-25 april 1999

Kryssningen till Åbo veckoslutet den 24-25 april 1999 kostar 500:- i 2-personers hytter (istället för 700:-). I priset ingår buffé, frukost, lunch och kaffe.

Betala 500:- på Riksförbundet Finska Krigsbarns PG 68 37 84-3 senast den 20 mars.

Skriv ditt namn, din adress och ditt födelseår på inbetalningstallongen. Rederiet kräver dessa uppgifter för att vi ska kunna boka det rätta antalet hytter. Hytterna delas ut på sedvanligt sätt. Vill du dela hytt med en speciell person, skriv ner hans eller hennes namn på inbetalningskortet.

24. 4. M/S Amorella:

Avresa från Stockholm kl. 20.15

20.20 Buffé inkl. dryck

25.4. Ankomst till Åbo kl. 07.15:

Avresa till Stockholm kl. 09.10

05.00-08.30 Sjöfrukost

9.00-10.30 Årsmöte i konferenslokalerna

10.30-11.00 Kaffe

11.00-12.00 Videofilm "Österled i Ryska Karelen". Pentti Käppi visar och berättar.
(Margareta Sarri har fått förhinder).

12.00- Konferenslunch

*Lotteri pågår under dagen: Högsta vinst lyxkryssning på Viking Line:
Stockholm-Helsingfors-Stockholm.*

13.30-14.00 Leevi Redenson sjunger och spelar gitarr.

14.00-14.30 Kaffe

14.30-15.00 Lotteridragning

16.00-16.15 Sinikka Ortmark Almgren inleder gruppsamtalen.

16.30- Samtalsgrupper för dem som så önskar.

19.15 Ankomst till Stockholm

Kanske kommer vi också att ha en överraskning under resan.

Har du frågor angående kryssningen kan du ringa Gui Emanuelsson tfn 08-733 31 87 och Martti Boström 08-89 46 34.

Vid samtal med Viking Line framkom det att vid inbetalningen till Åbo-resan 24-25 april måste anges om ni vill ta någon av deras anslutningsbussar, och då varifrån och hur många ni är. Detta för att ordna att buss finns på orten och att plats finns. I fall det ej skulle finnas buss just där man bor kommer man att hänvisas till närmsta ort. De som redan betalt in och som ska utnyttja bussresan, hör av er snarast - och absolut före 23 mars - till Gui Emanuelsson eller Martti Boström. Busstider kan p g a utrymmebrist inte tas med i MN. Var och en kollar själv.

B-POST

Porto
betalt

Kai Rosnell
Kölångsvägen 10
741 42 KNIVSTA

Avs: RFK
c/o Aune Karlsson
Törnrosavägen 5
771 55 Ludvika

Finska Krigsbarn Gävle-Dala Ordf Eila Damm	Råbackavägen 6, 851 96 Torsåker	0290-85109
Föreningen Finska Krigsbarn i Mellansverige Ordf Raimo Berglund	Välljärngatan 240, 724 73 Västerås	021-354507
Göteborgsföreningen Finska Krigsbarn Ordf Marjatta Wallenius	Riddaregatan 21 M, 416 69 Göteborg	031-254464
RFK-Direkt c/o Raimo Lundgren	Vallmovägen 1 C, 461 43 Trollhättan	0520-481859
Stockholmsföreningen Finska Krigsbarn Ordf Sinikka Ortmark-Almgren	Furusundsgatan 18, 115 37 Stockholm	08-6615808
Skåneföreningen Finska Krigsbarn Ordf Kosti Markkanen	Ribetuatorp, 297 94 Degeberga	044-352412
Finska Krigsbarn Vätternbygden (ej ansluten till Riksförbundet) Ordf Väinö Bistsjö	Box 115, 520 40 Floby	0515-41223
Föreningen Finska Krigsbarn i Norr (ej ansluten till Riksförbundet) Ordf Maija-Liisa Hedgren	Älgvägen 61, 891 43 Örnsköldsvik	0660-42131
Helsingforsnejdens Krigsbarn Ordf Pertti Kavén	Kaartotie 27, FIN-04430 Järvenpää, 009358-9-2711402	
Åboföreningen, Turun Seudun Sotalapset Ordf Henrik Virtanen	Juhannuskatu 12, FIN-20300 Turku	
Lahtisföreningen, Lahden Seudun Sotalapset Ordf Teuvo Halme	Jalkarannan vanhatie 3 B 7, FIN-15950 Lahti, 009358-3-7531361	
Föreningen i Mellersta Finland, Keski-Suomen Sotalapsiyhdistys Ordf Matti Pylvinen	Kotirannantie 2 A 2, FIN-40270 Palokka, 009358-14-3781934	
Kemiföreningen, Kemin Seudun Sotalapset Ordf Anja Laine	Pyykönkatu 5 as.8, FIN-94830 Kemi, 009358-16-251657	
Björneborgföreningen, Länsi-Suomen Sotalapset Ordf Jaakko Nurmi	Olkitie 10, FIN-28360 Pori, 009358-2-6350717	
Österbottens Krigsbarnsförening Ordf Rita Lahti	Tegelbruksgatan 23 B, FIN-65100 Vasa, 009358-6-3122875	
Uleåborgföreningen Ordf Pekka Parpala	Koskitie 15 A 1, FIN-90500 Oulu, 009358-8-346313	
Villmanstrandsföreningen Ordf Pekka Koskimies	Niemikatu 4 B, FIN-53920 Lappeenranta, 009358-5-4164074	
St Mickelsnejdens förening Ordf Risto Vasara	Viertolantie 6, FIN-76850 Naarajärvi, 009358-15-611598	
Kuopion Sotalapset Ordf Niilo Kuronen	Viitakekuja 15, FIN-70780 Kuopio, 009358-17-3612372	
Pirkanmaan Sotalapset Ordf Eija Kukka	Liinakonkatu 8 C 14, FIN-33730 Tampere, 009358-3-3628730	
Kainuuföreningen, Kainuun sotalapsiyhdistys Ordf Eino Tolonen	Tel 009358-8-638009,	

Redaktionen

Aune Karlsson, redaktör, Törnrosavägen 5, 771 55 Ludvika, tel. 0240-15407
Marjatta Balgård, redigering, Nydalav 4 D, 903 38 Umeå, tel. 090-122580
Kai Rosnell, Kölångsvägen 10, 741 42 Knivsta, tel. 018-380009
Gunnar Sältin, Odengatan 47 4tr, 113 51 Stockholm, tel. 08-6731869
Pirkko Ahlin, ansv. utg., John Ericssonsgatan 55, 652 19 Karlstad, tel. 054-158638

TÄNKER DU FLYTTA? Anmäl ny adress! Skicka kortet till red. Ange hittillsvarande adress och din nya på postens kort.

MANUSSTOPP FÖR NR 2/99 DEN 29 APRIL! Texter och bilder skickas till Aune Karlsson på ovanstående adress. Välkommen med bidrag och bildmaterial!

Känner du någon som vi missat att skicka MN till så be vederbörande höra av sig!